

Voorwoord

De bijdragen in dit jaarboek van het LGOG leiden ons van de oorsprong van de stad Maastricht tot de recente actualiteit. Bovendien zijn al deze artikelen mooie voorbeelden van het scala aan methodes van historisch onderzoek.

Een eerste methode van historisch onderzoek betreft de archeologie. Onlangs werd het boek *The Saint-Servatius complex in Maastricht. The Vrijthof excavations (1969-1970)* gepresenteerd, waarin de opgravingen van het Vrijthof in de jaren 1960 wetenschappelijk zijn uitgewerkt. Een omvangrijk boek, met een technische inhoud. Eric Wetzels, archeoloog en wetenschappelijk beleidsmedewerker cultureel erfgoed bij de gemeente Maastricht vat de inhoud van het boek samen en verhaalt wat deze opgravingen aan onze kennis over de geschiedenis van Maastricht, in het bijzonder gedurende de Romeinse Tijd en de Vroege Middeleeuwen, toevoegen.

Heiligenlevens uit de Vroege Middeleeuwen vragen weer een andere benadering. Deze teksten zijn immers niet bedoeld als historische bronnen en dienen op een specifieke manier te worden gelezen. De H. Amandus, bisschop-missionaris in de zevende eeuw, en enkele jaren bisschop van Maastricht, komt echter ook in andere historische teksten voor, waarmee hij de best gedocumenteerde heilige uit zijn eeuw is. Paus Martinus schreef hem zelfs een uitvoerige brief.

Voor een studie naar de aanleg van de Fossa Eugenia, het zeventiende-eeuwse kanaal dat vanaf Venlo de Maas moest verbinden met de Rijn, is klassiek archiefonderzoek nodig. Roel Zijlmans beschrijft, aan de hand van de archieven van de centrale overheden uit die tijd, het voortraject en de onderhandelingen van dit project, dat uiteindelijk nooit volledig werd gerealiseerd.

Archiefdiensten publiceren steeds vaker volledige archiefbestanden op Internet. Dankzij het feit dat ook de Franse archiefdiensten kerkregisters en aktes van de Burgerlijke Stand inscannen en op Internet publiceren, kon Gerard Venner de genealogie van de familie Guillon reconstrueren. Hij beschrijft de herkomst van de familie, en de levensgeschiedenis van Charles Guillon, de bekende verzamelaar van oudheden uit Roermond, van zijn schoonfamilie Engels, en in verband daarmee ook het verhaal van de “sierschijf” van Helden.

Kees Schaapveld heeft zich ingegraven in het Provinciaal Archief, en geeft een inkijk in de wijze waarop de nog ongedeelde provincie Limburg van 1815 tot 1830 door Provinciale Staten werd bestuurd.

Soms leidt een toevallige vondst tot verder onderzoek. Dat overkwam Piet Orbons die het enig bekende exemplaar van het *Limburger Volkslied*, het oudste Limburgse volkslied, gedrukt in 1848, in handen kreeg. In zijn bijdrage plaatst hij dit document binnen de historische context van dat roerige revolutiejaar.

Een geheel nieuwe en actuele methode van historisch onderzoek is *oral history*. Hieronder verstaan wij getuigenissen van mensen die het gebeurde nog zelf hebben meegemaakt en in interviews hun persoonlijke herinneringen vertellen.. Vanuit die invalshoek krijgen we een blik achter de schermen die die bij gebruik van alleen schriftelijke bronnen vaak verborgen blijft. Archieven bevatten nu eenmaal vooral de zakelijke neerslag van activiteiten. Annemieke Klijn beschrijft vanaf het begin hoe de Universiteit Limburg geleidelijk Maastricht University werd.

De redactie van de *Publications*.